

СРПСКА НЕЗАВИСНОСТ

ЦЕНЕ ЗА СРЕДНУ:
 НА ГОДИНУ 24 ДИИ., НА ПО ГОДИНЕ 12 ДИИ., НА ЧЕТВРТ ГОД. 6 ДИИ.
 ЗА ОСТАЛЕ ЗЕМЉЕ НА БАЛКАНСКОМ ПОЛУОСТР.
 НА ГОДИНУ 30 ФРАКАКА, НА ПО ГОДИНЕ 15 ФР. НА ЧЕТВРТ ГОД. 8 ФР.
 ЗА АУСТРО-УГАРСКИ:
 НА ГОДИНУ 15 ФР. У ВАИИ., НА ПО ГОД. 8 Ф. НА ЧЕТВРТ ГОД. 4 Ф.
 ЗА СВЕ ОСТАЛЕ ДРЖАВЕ:
 НА ГОДИНУ 36 ФРАИ., НА ПО ГОДИНЕ 18 ФР., НА ЧЕТВРТ ГОД. 10 ФР.

ИЗЛАЗИ У БЕОГРАДУ
 УТОРНИКОМ, ЧЕТВРТОМ, СУБОТОМ И НЕДЕЉОМ
 НА ЦЕЛОМ ТАБАКУ
 УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА У КУЛИ Г. ТОМИ АНДРЕЈЕВИЋА
 ОБИЛЕТНО ВЕНАЦ

ЗА ОГЛАСЕ РАЧУНА СЕ:
 ПРВИ ПУТ 12 ДИИ. ПАРА ОД РЕДА, А ПОСЛЕ СВАКИ ПУТ 6 ПР.
 ЗА ПРИПОСЛАНО 50 ПАРА ДИИ. ОД РЕДА.
 Рукописи шаљу се уредништву, а претплата администрацији
 „СРПСКЕ НЕЗАВИСНОСТИ“.
 РЕКЛОСИ НЕ ВРАЂАЈУ СЕ. НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

Београд, 2 Априла.

Овај Ускрс допео је Словенству два чудна јајета ускршњака; једно је дао крајњем југу, друго крајњем северу словенском; једно српском, друго руском племени; једно умочено у крв, на жалост и српску и словенску, не само туђинску, а друго у црвеној, златом везеној, дипломатској свити; на једном пише: *Победа српског устанка над његовом војском*, а на другом: *Н. К. Гирс, ц. руски министар спољних послова*.

Није ли северни и јужни по тако противан један другом, као што се та два ускршњака словенског света чине противна — на први поглед. Ал кад се изближе погледа и испита, види се, да та два догађаја имају још једну особину противних полова магнетских, а та је да један другог *привлаче*, да могу имати једнаке, или бар сличне последице.

Но пре него што погледамо на ближи значај и могуће последице та два догађаја, дужни смо испитати саме чињенице. О једној, о постављању Н. Гирса за министра спољних послова у Петрограду, нема никакве сумње, то се јавља званично и никога није изненадило, јер Гирс је и до сад радио тај посао.

У толико више мора изненадити и српски и страни свет ускршња вест нашег дописника од Скадра на Бојани: „Јуче Кривошија одлучно побједише Аустријанце после тродневног, најкрвавијег боја, очистивше већи део Кривошија. Губитци аустријски надмашују све досадање. — Између Гацка и Невесиња Форта и Тунгус одржали су сјајну побједу“.

Многи тој вести нису могли, многи нису хтели, а неки и нису смели веровати. У исто време јавља званично „победоносни војвода“ његов барон Степа Јовановић, да је збиља била тродневна битка, да су устаници разбијени, да је очишћено од устаника — *Драча* и *Луцоглава*, места, која су устаници још при првом великом нападају аустријском били напустили. Исто је тако могао јавити, да је освојио Котор. Даље јавља, како је отерао устанике са Мачије Планине после жестоког боја од 48 часова. „Отпор је“, вели, „био незнатан, а наши губитци скоро никакви“. — Зар има тако „бесконечно“ глупог света ма у његовину, који таким извештају верује? Може ли бити *жесток* бој, који *траје* 48 часова, или *два* дана и *две* ноћи, а да је био *незнатан* отпор?! *Могу* ли у таким и

толиком боју губитци нападачеви бити *скоро* *никакви*?

Врло је занимљиво, како дописник „П. Лојда“ из Рисња — потврђује вест нашег извештача. Тај пештански прослављач аустријског јунаштва прича сасвим безазлено, како су устаници тако безобразни, да се појаве одмах на ономе месту кога је аустријска војска напустила. Како то изгледа? Ту не мора човек имати бог зна какву „убразиљу“, да ту појану себи живо представи. То значи преведено „на прост српски дијалект“: једни су бегали, други су гонили.

„Ал, за бога, зар се и данас догађају чуда?“ Запитаће можда многи који никако не могу да верују, „зар једна шака једва оружаних људи да може одолети десет и двадесет пута већој војсци оружаном до зуба свим оружјем што га је најновија војна наука измислила? Зар једна четица голих, слободних, већином неписмених српских синова да пркоси силној његовој војсци, богато снабдеваној милионима и милионима редовног и вапредног буџета једне велике силе јевропске? Је ли то могуће?“

Као да сваки Ускрс мора имати, као и први што је имао, своје неверне Томе, те не верују, да је Христос ускрсао, док му не метну прет у рану.

Зар је то збиља тако *чудо* што је његова војска страдала од устаника у Кривошијама и у Херцеговини? Од како свет војује важила је навек она велика необорива истина, што је исказана у старој римској пословици: *audaces fortuna juvat*. Срби кажу: „Бог и *срећа* *јуначка*“ јер *срећа* само јунаку иде на сусрет, а неслепици, кукавници окреће леђа.

Толико онима који још не могу да верују.

Но имају и који *неће* да верују. Г. аустро-угарски посланик у Београду изводео је после нашег скадарског телеграма вратити наш лист, неће више да га прима. Нама је жао, што смо га нехотично ожалоштили тим што изгубили тако отменог претплатника; ал' морамо признати да је поступао г. посланика сасвим у свом реду, јер он има право *не хтети* нам веровати.

На посетку имају и који и *не смеју* да верују.

Заједно са г. послаником аустро-угарским вратили су нам лист и г. „краљевско-српски“ министри унутрашњих послова и просвете, г. Министар Гарашанин и г. Стојан Новаковић.

Питање је, какве *последнице* може имати победа српског устанка над његовом војском? Хоће ли та војска напустити Кривошије и бар јужну Херцеговину, или ће, на против, његовина кренути сву своју силу, да по што по то угуши устанак? Ми мислимо да неће бити ни једног ни другог случаја, — ако се нико не умеша. Првог случаја не може за сад бити, јер то би значило *признање* од стране Аустро-Угарске — у осталом само признање *истине* — да она не само да *не уме*, него и да *не може* да влада оним крајевима; а то јој не подноси:

„Срамота је такоме јунаку,
 „Цилитнут се, не погодит циља“
 и т. д.

А како ће да крене сву силу на неколико „голамфера“ херцеговачких? Колико би ту требало милиона потрошити?

Ено га „П. Лојд“ већ кука, да се то већ досадило држављанима, који плаћају порезу. А Аустро-Угарска је уставна држава, она нема трошка, ако то не одобре сабори и делегације, а ови опет не могу одобравати у бесконачност без обзира на народ и његову и онако претерану порезну снагу. И заиста П. Лојд гони делегације — после страсти страдне недеље у Кривошијама у Херцеговини — или да обрате окупацију у анексију, или да просто напусте те „проклето“ земље. „Ил ме љуби, ил' ме се окани.“ Но како се за љубљење ниште и пристајак објекта, а овде и других врло сумњивих чипилаца, то ће се по свој прилици страсна недеља аустријског војевања завршити та претоме као и ова српска песма: — окани!

О значају постављања Н. Гирса за министра спољних послова у Петрограду и о могућим последицама тога догађаја по положај Аустрије на истоку, — други пут.

ПОЛИТИЧКИ ПРЕГЛЕД

Сви су изгледи да ће се Дунавско питање скорим решити — на штету аустро-угарских интереса. Први морални пораз претрпео је аустро-угарска дипломатија политичким изасланством грофа Волкенштајна, који је недавно обиграо неке европске дворове, и, као што се показало, наишао на најјачи отпор у Паризу, где су му на познати аустро-угарски *Avant-projet* одговорили са против предлогом — са пропозицијама Бареровим. Волкенштајн је услед тога напрасно

позван у Беч. Као што се дознаје Бареров предлог потпунице обара аустро-угарски „*Avant-projet*“.

По „*Avant-projet*“ у образовале би дунавску мешовиту комисију четири прибрежне државе: Аустро-Угарска, Србија, Бугарска и Румунија. На тој претпоставци основала је Аустро-Угарска као најмоћнија држава свој захтев, да јој се стално повери председништво у комисији са *два гласа*. Бареров предлог напротив увлачи и једног представника међународне дунавске комисије у мешовиту комисију као петог члана. Тиме већ по себи отпада потреба стварања привилегираног положаја у комисији, који је Аустрија тражила, јер за случај спора решаваће просто већина. Но како су у међународној дунавској комисији и Аустро-Угарска и Румунија, то ће лако моћи наступити случај да се један од заступника тих двеју држава изабере у мешовиту комисију. Тада би изабрани — ако је Аустро-Угарска *незвиз*, а ако је Румунија румунски представник — са сталним чланом мешовите комисије фактично својој држави осигурао два гласа. Аустро-Угарска се може тешити овом великодушном француског државника, само нам се чини да ће јој и сама та утеха загорити, што она, силна и моћна, мора да дели ту повластицу са младом краљевином Румунијом. Аустро-Угарска би, до душе, лако могла изиграти Бареров предлог, кад би са интересованим прибрежним државама склопила засебне конвенције као ону недавно са Србијом закључену, па да им у напред веже руке. Но у том случају морао би и у Букурешту и у Софији прво се наћи и посадити на министарску столицу какав — Пирошанац, а то ће Аустро-Угарској мучно поћи за руком.

— Аустро-Угарске власти у Босни издале су недавно врло занимљиву наредбу у погледу аграрног питања. Та јединствена наредба која потпуно карактерише јединствено становниште босанске владе у овом најтуђаљивијем питању, гласи овако:

„Пошто су ове зиме многе кметске породице или њихови чланови, који су способни за рад, оставили самовољно своје чифлуке, те пошто су услед тога ти чифлуци остали необрађени, одређује земаљска влада у намери, да би се *последнице* чифлука *очували* од штете која би за њих настала због необрађивања таквих чифлука:

1. Да се све кметовске породичне или мушки чланови њени, који су самовољно напустили чифлуке, за месец дана врате натраг и предузму рад.

2. Да ће се сви они који се у одређеном року неће повратили на чифлуке, осуђити по прописима чл. 8 наредбе од 14 септера 1276 турске године, да се отерају с чифлука и они да се предаду поседницима на властито располажење.

Ево како цивилизована Аустрија решава аграрно питање, и како њене власти у интересу муслиманских спахија а против хришћанског становништва потражу старе, варварске отргане турске наредбе, те на том турском основу прибегавају репресалијама против јадних Босанаца. Ако се и то може назвати „упошење културе“, онда емо на чисто са културом коју Аустрија мисли да пронесе на исток. Европа је отргла Босну и Херцеговину од Турске и поверила је Аустрији да у њима поврати мир и поредак на модерној основи. И сад та цивилизована Аустрија, пошто је својом кратком владавином назвала револуцију у тим покрајинама и претворила велике крајеве поносне Босне и Херцеговине у пустош, враћа се на турске наредбе, служи се истим нечовечним и неправним средствима против хришћанства, те страхом и ужасом мисли да утврди своју владавину.

ДОПИСИ

Рача (крагујев), на Велики Петак. Специјалци Виделовачки у оvd. варошици превршио је сваку меру. Виделовци оvd. не остављају на миру ни личну сигурност ни имовну својину својих политичких противника. Све је у опасности. Овако тиранишу Србе и Аустријанце у Босни, као што оvd. „Виделовци“ гоне своје политичке противнике.

Пре месец дана један оvd. напредњак који је, напред буди речено, и умна и морална пропалица „Виделовачки“ — лажно је оптужио г. Доситеја Обрадовића учитеља оvd. г. министру просвете и црквених послова.

Министар је ту жалбу послао ово-средској власти на исељење. Српска власт или боље рећи Димитрије Борђевић ка-

петан позвао је г. Доситеја предао му тужбу и заповедно да му на исту г. Доситеј поднесе свој одговор од часа пријема за четири сахата.

Тужба противу Доситеја такође је природе била да је требало и више дана док на исту одговор поднесе. Бадава је г. Доситеј молио напетана да му продужи рок бар од 24 сахата. „Виделовачки“ напетан не хте по молби учинити већ остаде при првој наредби, па се ни с њом није задовољно, већ је одредио пандура који је на вратима дома г. Доситејевог чекао да одговор напише и у року поднесе.

Овако напетан поступа са учитељем г. Доситејем, као са својим политичким противником, а ево како штити Гаврила Ранковића учитеља — напредњак.

Учитељ Гаврило је по све човек прљавог карактера. Никако му не доликује што је народни учитељ.

Међу оvd. грађанима посејао је раздор и неслогу у толикој мери, да је нестало пријатељства и поверења.

Неколико пута грађани су га тужили министру, али узалуд. Што га министар штити није нам познато. Ако је веровати тврђењу Гавриловом по кафанама министар му неће питати што је напредњак.

Између многих тужаба које су постојале противу њега код министра и данас постоје две тужбе које су послате ово-средској власти на исељење.

У једној је оптужен што на најгрознији и до сад нечувени начин казни и тиранише своје ученике, а у другој што никад цркве не посећује, као што је законом наређено.

Да су ове тужбе поднете противу Доситеја учитеља, оне би давно биле решене. Међутим, Гаврило не само што није узимат на одговор ни по једној тужби, већ се ни сведоци не питају.

Ево, како Виделовци поступају са својим противницима, а како штите своје партизане.

Свакојако ове ће се тужбе морати решити јер су као што дознајемо приватни тужници поновили своје тужбе код министра.

Дал ће при решавању министар потврдити ово, што Гаврило по кафанама јавно тврди т. ј. дал ће Гаврило као напредњак штитити или ствар правично решити видећемо.

Кладово на Благости 1882 г.

„Што дикла навикла“

Гарашанинова полиција не само да не престаје терати своју — виделовачку самовољу и насилје; него шта више напредла је да тера до краја и у кључком срезу где су људи мирни и само свој посао гледају а не мешају се у никакве гунгуле које виделовци и у овоме крају замећу.

Тако, позната напредњачки капетан у Кладову о коме је већ јављено како се живо заузимао да у депутацију убу све саме виделовачке пришипетље са којима је и он а његови патрони подобро насее и испала им „Бом работа“, кад се је депутација срезу Кључком 19 тек. м. вратила у пркос оне осуде која је пошу Михаила на најзвизишњем месту ериском изречена, дочекао је на обали помечутог нееретника и саниклота попа Михаила и у душтву са својим пришипетљама одведе га у кафану где су у част сретног његовог повратка читави банкет давали. Боже мој коме ли ово виделовачко капетанче пркоси? и да ли то служи на похвалу његовим патронима?

Затим поменути капетанчић виделовачки, приликом промене кмета у општини Сисској чувши, да је исти кмет, бојећи се којекаких пришипетља и кајшара капетанових узео за писара познатог двадесетогодишњег писара и одличног грађанина у нашој околини Антонија Борђевића који је и баталиони командир на напредњачко капетанче знајући, да је Антоније у партији либералној и да као поштен и свестан човек неће дозволити младоме капетанчићу да по општини онако напредњачки мути, позове истог кмета чак у Кладово и заповеди му да се главом нешали да ни по што Антонија за писара не узме; на шта му је кмет одговорио лепо: ја у мојој општини управљам а ви гледајте вану канцеларију. Сад питамо надлежне да ли је овај капетанов поступак коректан, кад он понтује људе, који су за презирање а воштене презире и напада? Чувај се младо капетанче, да не наседнеш на Ђердан.

Даље на Цветт 21 овог м. био је избор председника и у Текији. Поменути капетан није могао а да и ту своју виделовачку венцу замку не намести и ту је посредством својих пришипетља и бадавадија истакао за кандидата човека који је познат у целој околини, као смутљивац који је на свога оца револвером пуцао и лекарском сведом као „дух“ оглашен, као човек сумњив и по другим политичким стварима.

На ту цел известна лица ево већ скоро три месеца дана чисте, да би продрли да поменути смутљивац постаје председник општине у Текији. Боже мој из које ли се диспозиције овај повац тропи.

Но свесни грађани текијски увидевши шта се хоће покваре им посао и раскусте аборт, али капетан вдећи да је угазио, да би одржао своје изашље свога писара да те ствари извиди на петом у пркос свију постојећих закона капетан решава, да је избор и ако је збор распуштен законит и наређује да се и поменути оцо-убица уведе у дужност.

Приликом том, имао је исти писар, ваља до наређењу више власти да прегледа касу такође познатог пришипетље капетановог, поштару Текијског Лаза Угриновића, познатог са своје покварене прошлости, на кога се ваља посумњало да није ове депозите што су одређени на оправку поште и за исплату тексера ђумручких у суми од 4 до 500 динара утрошио. По месту да се каса одмах чим је писар стигао прегледа и затвори дато је поштару времена читави 24 сата да се спрема, а то је чинено

све ваља е тога што је поштар капетанов и напредњачки човек, који капетану из Оршаве и других места магарске, новости доноси због чега је више пута морао и ноћу у Оршаву презапити, а за иста масла ради не. Тај „трикарачки“ посао вршио је поменути поштар и у Неготињу за време пок. владике Евгенија, преног пристајце „виделовачког“; но господо доћи ће време кад ће нам се заседне платити.

ВЕСТИ ИЗ НАРОДА

Из новоослобођених крајева јављају нам како тамо неки поглавници из аминашке већине скупштинске иду од седа до славе те обмањују народ. Они раде као престо и главо оруђе што им се одозго поручи. У свом недотупавном агитовању износи и неке слике већине скупштинске и показују их народу и позивају га да им се као каквим иконама клањају. Али све то може слабо да утиче на народ, јер се он потпуно уверио о несавесном раду „виделовачке“ владе и њене аминашке скупштинске већине. Народ им кад му слике показују својом природном бистрином одговара и показује им на слику косовске битке где се види како Бранковић заводи војску за гору и оставља Косово, да би непројатељ лакше могао екрхати српску државу и народну самосталност.

У опште у свима крајевима новоослобођеним влада још огорчене противу „виделовачки“ и једва се чекају нови општи избори, да народ добије прилике да избором ваљаних и савесних својих представника стане на пут убитачном раду „виделовачком“. Али од „виделоваца“ се тешко надати да ће они наредити нове, опште изборе, јер они у гађењу закона и устава налазе свој снаг. Но и овоме зду мора доћи крај. Свака сила за времена а закон и уставност морају победити и тешко онима који се титрају са овим што је народу највећа светиња.

— Из Ужица пишу нам, о „триумфалном“ дочеку председника скупштинског Алексе Протова. Ту се са свим противу наводи ономе што владано „Висело“ клепа. Огорчење народно избило је већ у демонстративној форми на површину. Место прагија народ је дочекао „виделовачки“ Алексе са клепетушама и звонцадима, а место усклика викао му је у-а у-а, као што виче кад тера и плаши црне врване и гавране, тиче заслудитице. Веле да је пре неколико дана било и боја између неких присталица „виделовачких“ и народа. Полиција се умешала и неки су позавтарани. „Виделовци“ су криши што се овакове жалосне појаве догађају, јер својим понашањем испазивају свет, који је и онако у највећој мери огорчен на „виделовце“ због њиховог несавесног рада.

ЛИСТАК

МОДЕСТА МИЊОНОВА

ПРИПОВЕТКА

Х. Балзака

Превод с француског.

(НАСТАВАК)

— Седи овде, Бича, рече госпођа Латурнезовица и целим столом растави првога писара од госпође Мињонице и њене кћери.

— А ти ходи овамо!... рече Димеји својој жени и заповеди јој, да седне крај њега.

Госпођа Димејевна, маза Американца од тридесет и шест година, убрива крадом своје сузе. Она је Модесту обожаваала и бојала се какве катастрофе.

— Ви ово вече као да нисте весели, онет ће Модеста.

— Ми се картамо, одговори Гобенхајм, који држаше карте.

Ако ће и бити овај положај ма колико занимљив, још ће то већма постати, кад се објасни положај Димејов према Модести. Ако ће излагање због краткости бити ухорарно, нека се то опрости за љубав жели, да се ова сцена доврши, као и за

љубав потреби, да се разложи ствар, која влада свима драматима.

Димеји (Ана Фрања Бернар), рођен у Вау, отишао је 1799. године као војник у Италију. Отац његов, председник револуционог суда, одликовао се толиком енерђијом, да му у земљи није могло бити останка, докле му отац, прилично напостан адвокат, не погибе на губишници. Пошто му мати скана од туге, Ана продаде све што је имао, на кад му је било двадесет и две године, оде у Италију, баш кад су наше војске уступале. У варском департаменту нађе младива једнога, који је с истих разлога пошао да тражи славу, налазећи да у оову није толика опасност као у провинцији. Карло Мињон последњи изданак оне породице, којој Париз има да благодарни улицу и дворца што га је саградио кардинал Мињон, имао је оца лукава човека, који је од шапа револуције хтео да спасе имање Делабасти, крајини феуд у Конгату. Као и сви страшишници онога времена, тако и гроф Делабасти, постанши грађанин Мињон, нађе да је пробитачније скидати главе, него дати да му његову сквиу. Овога лажнога терористе нестале и њега записаше у списак исељенички. Имање Делабасти би продато. Замак би оскрнављен и његове куле савршене са земљом. Најзад про-

нађоше грађанина Мињона у Оранжу, па га посекоше, њега, жену му и децу, о свим Карла Мињона, кога је послао у департамент Високих Алпа, да тамо тражи уточишта. Поражен овим страшним вестима, Карло кечаше на тинија времена у једном долу планине Женевре. Тамо остаде до 1799. године живећи од неколико лудјора, које му је отац тиснуо у руку при поласку. Најзад кад му би двадесет и три године, неимајући друга имања, до ли свој лепи етас, ону југовачку лепоту, која кад је савршена постане узвишена и којој је тип Антиној, слави љубимац кадријанов — Карло науми на крвавом пољу рата окупати своју провинсалску смелост, коју по примеру толиких других узе за свој позив. Идући у депоа војнички у Ници нађе се са Бретном. Удруживши се наликосту своје судбине и разноликосту својих карактера, ова два пешака пише из истога суда, из истога потока, ломше на две поле исти комад бешкота, а у миру иза битке код Маренга били су наредници. Кад се рат онет поче, Карло Мињон би премећен у коњанике и растави се са својим другом. Последњи Мињон Делабасти био је 1812. године ошцер почасног легијона и мајор у једној коњаничкој регименти, надајући се, да ће га цар онет нар наименовати грофом Де-

лабасти и цукоником. Руси га заробили и е осталима у Сибирију послаше. Путовао је тамо са бедним једним потпоручником, у коме познаде Ану Димеја, неукрашена одличјем, храбра, али без среће, као још милион таквих обичних бораца, то платно од људи, на коме је Наполеон намоловао слику ох свога царства. У Сибирији, да би чиме проводно време, потпуковник научи Бретона рачулању и писалу; јер отац Штевола није држао да свога сина ваља чему учити. Карло нађе у свом првом сапутнику једно од оних ретких срцаца, у које је могао сврати све своје јаде, казујући му срећу своју. Најпосле сви провинције наиђе на онај случај, који тражи све лепе људе. Године 1804. у Франкфурту на Мени обожаваше га Бетина Валерод, јединица једног банкера, на се њом ожени са толико више одушевљења, што је она била богата, једна од франкфурских лепотица а он је тада био тек потпоручник, без друга имања, до оне сумњиве будућности војничке оних времена. Стари Валерод, испрчен немачки барон (банка је увек бароница), очаран кад донаде да је лепи потпоручник једини од куће Мињона Делабасти, одобри наклонити плаве Бетине, коју је један сликар (тада се у Франкфурту један био нашао) намоловао био као идејалну слику Не-

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Са више страна наше отаџбине извештавају нас, како је слава која је на овим светским дана Марта учинила мно- го квара вођу и виноградима. Народ ово сматра као гњев, који промисао шаље на нас због рада „виделовачког“ који гази све па и божији закон и веру праџедовску. Народ се моли Богу да га поштеди од казне и сломије свој гњев над главом грешних „виделоваца“ који чине цокоре, а нека поштеди народ и земљу нашу.

— Из Неготине пишу нам како су се тамо „виделовци“ окомили на проту господ Милоковића. Они својом разуздавошћу чине му зла и на сваком кораку га изазивају. Грађанство него- тинско које поштује г. проту због његовог поштењег и патриотског рада јако негодује што се тако брутално са протом њиховим поступа. Но сада је дошло време да свака врлина и поштење мора трпети искушења, јер „виделовци“ насрћу на све што је пош- тено и патриотско. Али и ово ће проћи, а народ ће се знати рачунати са онима који га вређају и насрћу му ва све што му је свето.

— Из среза кључков пишу нам, како несретник поп Мијаило наговара свеште- нике, да гнобе народ, те да од оних се- лана где нема при цркви свештеника, ишту за сваку службу у њиховој цркви по сто гроша и по два дуката. Ми се заиста дивимо „дуготрпљивости“ више црквене управе према алогласном попу Мијаилу, који служи на поругу чину свештеничком и скриваи божији олтар. Ду- ховна виша власт место да таковог не- достојног свештеника лиши чина и обри- је, она га још трпи да врши дужност намесника, дакле старешине свештени- чког у целом једном срезу и да својом повареношћу и друге кужи и квари. Зар и у цркви да се тера „виделовачки“ пар- тајизам? Ако попа Мијајла заклања и брани Гарашанљова полиција као стра- ног и највернијег партизана „виделова- чког“ не сме то чинити црквена власт, јер њој никако не приличи да падне и сенка „виделовачког“ партизанства на њу. Одавна се чују протести из народа про- тиву тога бесомучног пошине, и својој до данас духовна власт није ништа учи- нила да задовољи верне — да задовољи народ. Па докле тако да буде?

Пад железничке школе у Београду

Железничка школа тако названи „паралелни курс“ пропао је са не- марности напредне боље рећи паза- дне владе. Од 74 ђака остало је са- да само 8—10 а до испита неће бити ни једног. Да ли ће коме на- предна влада давати рачуна што

је унесрећила оволике српске синове скренувши их са пута њихове бу- дућности или ми то доиста незнамо али свакако мислимо да ће је ску- по стати као и уговор са Бонтуом. Народни претставници забележиће овај догађај и потражиће рачуна кад буде требало.

Да не би изненадно читалачки свет како је ова школа пропала то ћу овде изложити ствар у крат- ким цртама.

Генерална унија у договору са напредном владом отворила је тај курс о свом трошку. Влада је по- верила ове младиће Г. Томићу те- шком болнику који већ од пре ме- сец дана лежи у постели док је био мало здравији он је скројио у том курсу 8 предмета поставио 8 предавача рок 8 месеци. Ако пре- давач предаје по свом калугу чим се не допадне Томићу он га истера на другог, а овај опет како зна о- вако и предаје — еле кад човек добро промисли направио се прави дар-мар. Ђаци видећи шта се с њима ради, почеше нагло остављати школу, а то и предавачи једва доче- каше само да исполажу труда и да би бадава плату примали на још шта више сами су подговарали ђа- ке да оставе школу — проричући им да не могу положити испита. Кад би који ђак предао књиге и истујо из школе они би рекли — „хвала Богу кад је мање“ и дочека- ли су сад је све подједнако.

- 8 ђака
- 8 предавача
- 8 предмета
- за 8 месеци
- Кад дође испит биће
- 8 предавача
- 8 предмета
- за 8 месеци
- 40 клупа а ђака неће ни једног бити.

Напредна влада све ово види, али неће да види, чује али неће да чује јер је засленила партајач- ном страшћу.

Тешко теби Србию, тешко теби омладино, тешко теби просвето! кад о вама нико неводи рачуна.

Н.

ДОМАЋЕ ВЕСТИ

Краљ румунски поставио је сво- га досадањег министра резидента г. Ласкара Катарцију за изванред- ног посланика и пуномоћног мини- стра код Његовог Величанства на- шег краља.

му остадоше само две кћери у онај пар, кад је своју бољу казивао Бретонуу ерцу. Димеји је љубио ове две мале и не познавајући их, а то по оној симпа- тији, по којој је војник отац сваком де- тету. Старија названа Бетина Каролина, родила се 1805. године; друга, Марија Модеста, родила се 1805. године. Не- ређан потпуковник, не имајући од својих милци никаква гласа, врати се 1814. г. са потпорничком пешце преко Русије и Прусије. Ова два пријатеља, за које није било више разлике у чину, баш он- да стигоше у Франкфурт, кад се Наполеон у Капу испрцао. Карло затече своју же- ну у Франкфурту, али у короти, њу је несрећа постигнула, на је изгубила оца, који је њу обожаво и који је њу увек хтео да види веселу, па и кад је изди- сао. Стари Валерод не преживи Напо- леонова царства. У својој седамдесет другој години он се дао у енекулацију са памуком, верујући у Наполеонов ве- леум, а није знао, да је и њеније често исто тако изнад као испод догађаја. О- вај последњи Валерод, од правих Ва- дерода-Тустала-Барстенстида, купио је скоро толико дељкова памука колико је цар изгубио људи у славном рату у Француској.

— Ја оче та умре у бамур!... рече о- вај својој кћери, трудећи те да утоли

— Београдска општина закључи- ла је, да се 6 Априја као дан пре- даје градова свечано прослави.

ДНЕВНИК

Страни

У Франкфурту у Америци, једној варо- ши у области петролеума догодио се овај занимљив случај. Тамо су приликом проковања наишли не давно на велики извор петролеума. Нарочито је фирма Ријал и Син са проналаском великих и изданих извора силан новац зарадила. Но једног дана извори усану. Властници радње издадоше радницима наредбу да дубље копају. После дугог копања нађу на зејтин. Наместе шмрк и из земље по- тече скупоцена течност. Но при првим опитима појавише се неке чудне прили- ке. Течност није имала ни боје ни укуса као зејтин, нити је хтела да горе. Нај- зад се одважи један од радника да се увери о течности. Пошто је са неколико књиџа поквасио језик и опробао те- чност, дохвати цев до треске, узе је у у- ста и поче пити. Пио је док га другови не отргше силан, јер се побојаше да му што не шкоти. Из радозналости се прихватише и остали циви и најзад се сви изонијаше, те као мртви попадаше на земљу. Брзо се распростре вест по свој околини, да се на извору фирме Ри- јал и Син нешто необично догодило. Од свију стране поврви светиња да проба тај чудесан зејтин што опија. Људи по- чеше да запећу језиком, колена им кле- цаху, за мало па се занеше и попадаше. У неко доба дође и властник г. Ри- јал са његовим деловођом. Обојица се упренастили кад су видели ово чудо. Деловођа проба зејтин и изјави гази, да је укус као од пива. Газа Ријал пошле одмах момка по Гросмана, најбољег пи- вара у свој околини, да се с њиме по- саветује. Пивар дође, и чим је опробао течност, узвикну упренашњено: „Бог с вама, та ово је моје пиво. Ви сте чак и мој подрум прокопали.“ — Даља испи- тивања потврдише речи пиваре; кад уђоше у подрум беше највеће буре пивско од 2000 акова скоро испразњено. Ако и није истина, бар је — амери- кански измишљено.

ТЕЛЕГРАМИ

Цетиње, 1. априла. (Оригинална депеша.)
Сердар Матановић осло- бођен неправедног тамно- вања у Аустрији. Данас стиже овамо, дочекан све-

чано од стране грађанства. У његову част велики банкет.

ПРИПОСЛАНО*

„Видело“ (бр. 48) донесе ми Ваљева један до- пис од 8 Марта тек. године, каслајен темом грђе, којом напредњаци ваљевски обично крпе своју немалогу душу. Потучени неколико пута на општинским изборима, на јавним зборима, они сад по мрак дове туђа пшма са обичним садржајем, из с тим напале пред свет да су још живи. Јазици! Они мисле да су шешто амста изничовали, што радикали навајуу именов „по- докласи“, као да свет овај незна, да су баш они сами изборнице оквали род српски као мађар- ске жандарице, не дајући нама у Србији да дру- жимо српину новуу помоћ браћи и нишојо нејати у Босни и Херцеговини. „Кам нам обра- ви га не имали?“

Замислијау после „адвоката при алкохолу“, бајати мене, па на моје име као испод черге пљују „радикалијау као луду, маниту и на свашта готову“, тога је жаг да сам се икад тако изра- жавало противу радикалама, које ја поштујем као луде обале, луде од начела. Са радом отворе- ним и јавним од толико година. Међутим у томе допнеу ваљевској у „Виделу“ нема ни догаја да сам ја и пред ким градо радикале, али се о- пшма изражавао овако како стоји у допису. То је се измишљено, једино у тој пели, да се рас- тоји овако јака опозиција у Ваљеву, да се напред- њаци после прудурају онде као сила, а сад су само једна пререна гомла у грађанству. Али дописник „Видела“ може бити уверен, да смо ми овде вични његовом „осенарују“, па зато нека се ни он ни гадеће пшеме не надују никаквом успеху од подметалости. Ми ћемо онде као грађани бити изабрани или радикали по начелу, радити сложено као опозиција све докле, док напредњаке не изгнано у Гроцу под воденачки топак, да тамо туширају оне морали моричке, које и сад посе велико од удара а нуше и сложне опози- ције. Ко виче вичи на „Черкези“, опозицији или напредњаци, то је већ „протекано“ у допису „Ви- дела“ о коме је овде рече и у оном још дописи- ма на Ваљева (види бр. 32 и 29 „Видела“) где је издаријане „аутоутребања слобода пшениа у Србији“; јер се тамо нашло израза и грђе „на штегу фамилије“ и личности, од чега би се урава стајали и Чергани и Черкези, само не ваљевски напредњаци.

19. марта 1882 год.
Б. Стојановић
адвокат на Ваљева.

ПОРУКЕ И ОТПОРУКЕ

Властници. — За г. Д. Ал. и Б. Мар. при- жљано је 24. дин. треба се пожуриати за остало. И од Јоване жене Димитрија Стојановића из Дејана треба наплатити за оглас 2 дин. и 40 п. дин. Хвала на труду.

Чачак. — г. К. Мрвич. Променили смо адресу а како предплату од 1 Јануара тако и од огласа 3 дин. и 60 п. дин. можете положити г. Ник. Радовановићу трг. там.

Кривопаланок. — г. А. Тод. Г. Пазарач учитељ на његову пшаву има да плати 4 дин. и 10 п. дин. Похитајте и са предплатом.

Карловици. — г. М. Кисарићу. Сад је као што треба адреса стављена. До сад смо од вас при- жили свега 7 еор. Још 1 еор. кад пошлете на- мариће те предплату до коња мес. Јуна ове године.

Беоцаи. — Читаличкој управи. Досадању притлату у 12 дин. нека наводи управа пожожи- ти г. Из. Стојановића трговцу.

Беоцрск. — г. Ст. Вук. Пријали смо 4 еор. предплате до коња Јуна ове год.

В. Ваљева. — г. Др. Р. Гранчићу. Пријали смо 4 еор.

М. Ваљева. — г. Лук. Јеремићу. За нас и г. Теов. Маленик. Пријали смо 8. еор.

АДМИНИСТРАЦИЈА
„Српске Независности“
* За садржину не одговарамо Ур.

девојчице), мишљаше, да ће послушност, из коју се регрути науче, поштење и приврженост потпорничкова начинити од њега колико бедна, толико и корисна слугу; он му дакле предложи, да стане под његову команду грађанском живо- ту. Димеји беше савлажен, кад се виде да га усвоји породица, код које је ми- слио вековати као имела на расту.

Вардајући прилику да се укрга, бира- јући међу бродовима и преминлајући, какви му се изгледи пружају, чу пукон- ник где говоре о сјајном опредељењу, које ће Хавр имати у миру. Слушајући разговор два грађанина, он угледа ту средство за обогашање, те уједнапшт поттаде власник брода, банкер и посед- ник. За две стотине хиљада франака купи земље, куће, а у Нови Јорк пошле брод са француском евилом, јетино купљеном у Лиону. Димеји, његов агента, оде са лађом. Докле се пуконик наместио — са својом породицом у најшештој кући у краљевској улици, те се дао да учи бан- керство, развијајући радљивост и дивну разборитост провансајског, Димеји стече два имања, јер се врати са товаром памука, што га је за мале новце купио. Ова двојака операција донесе кући Ми- њоновој силан новац. Пуконик купи сад летњиковица у Енгувилу и награди Ди- меја, давши му у краљевској улици при- стојну кућу.

(Настаћће се)

WWW.UNILIB.RS

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Од данас почиње нова претплата на

„СРПСКУ НЕЗАВИСНОСТ“

Све пријатеље којима смо се нарочито обратили, а и све који нам шта ду- гују било на име претпла- те било у име огласа, мо- лимо, да изволе пречисти- ти рачун до 15 ов. м. Оне пак, који су до сада при- мали лист под адресом, ако би се сада непосред- но претплатили код поште и желели од ове да при- мају лист, молимо, да нам то одма јаве саобраћајном картом, да неби слали лист у по 2. екземплара.

Свакојако нужно је да смо начисто како са до- садањим рачунима тако и новим претплатницима, јер од тога ће зависити у ко- лико ћемо комада лист штампати.

АДМИНИСТРАЦИЈА „Српске Независности“

Под покровитељством Његовог Ви- сочанства Краљевића Александра.

Друштво за гимнастику и бо- рење у Београду.

Имамо је на Цвети свој главни скуп у „Граф. Касина“.

Скupu је поднесен извештај управе о досадашњој радњи, који је са задовољ- ством примљен. Управа је скупу даље саопштила стање и имање друштва из ког се види: да има уписаних члаво- ва 263.

Примања од улога . . . 2179-50 Издавања (наставницима и за неке набавке) . . . 411-55 Готовине у благајни . . . 1767-95 Скуп је предузео и неке педоходне измене у својој „Уредби“, а именовце: Да члаови друштва могу бити и мла- ђи од 18 год. али право гласања имају само пунолетни члаови.

Према друштвеној уредби требало је бирати нову управу. Но по жељи скупа остала је стара управа, изабрата пре 3 месеца. Само су новим члаовима попу- њена места досадањег председника, ге- нерала г. Тих. Николића, министра воје- ног, и члаова Вук. Ј. Петровића и Ст. Васиљевића, који су због својих других дужности дади оставку.

По томе садашња управа констатуи- сала је се овако: Председник Др. Влад. Ђорђевић, подпредседник Ст. Тодоровић деловођа Жив. Живановић, благајник Н. Антула, одборници: Др. Лаза Костић, Ст. Д. Ноновић, Љуба Ковачевић, Дим. Стаменковић, Срета Стојковић, Др. Павле Стојић и Љуба Стојићевић. Замењеници: Марко Стојановић, Пет. Ђики, Др. Шаме и Др. М. Хаџи-Лазић.

Саопштавајући ово, управа позива гра- ђанство да се изводи уписати у члаовство (у војеној академији или у „дрвеном кр- сту“) и код сваког члаова управе.

А све оне члаове, који нису још шта- тили свој улог умољава да то што пре учине. Платити се може код сваког чла- ова управе и код благајника.

Управа.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАСИ

„НЕВЕН“

Чика Јовин лист

Довоши у својем шестом броју за 1882. ове члаове: 1. Мирв хлеба, песма од Љ. П. Ненадовића. 2. Живот једног карта- та, приповетка од Браце Мите. 3. Дру- штво за међусобно помагање, песма (са

сликом). 4. Тешко је то погодити, песма (са сликом) од Чика Јове. 5. Пословнице. 6. Како се бране дивљи коњи (са сли- ком). 7. Љубичица, песма (са сликом) од Чика Јове. 8. Очи varaју (са сликом). 9. Ко је упр'о свиру, песма (са сликом) од Чика Буре. 10. Немушти језик животи- ња. 11. Трешљиви гости, песма по Лау- шу. 12. Рачунске игре (продуженье). 13. Како тица своје плази. 14. Како се ста- рији поштују. 15. Ко може брзо да из- говори. 16. Разводице. 17. Даш- тава. 18. Решење даштава. 19. Поне књиге. 20. Чика Јовина пошта. 21. По- зив на претплату.

Рукописи и све што се тиче уреди- штва, шаље се на адресу: Др. Јов. Јо- вановић Wien, Währingerstrasse 9. — Невен“, чика Јовин лист, излази два пут ме- сечно на читавом табаку. Цена је за Ау- устро-Угарску на читаву годину 4 ф., на пола године 2 ф. За Србију, Црну Гору и остале крајеве 10 дин. или 5 ф., у банкама на читаву годину, односно 5 ди- нара или 2 ф., 50 новч. на пола годи- не, и пише се на адресу:

Штампарие А. Пајевића у Н. Саду.

Изапало је:

ГОДУБ диет за српску младеж бр. 4. са овим садржајем: 1. Домовни песма од М. Црика. 2. Србија или кратки по- ест српског народа од најстаријих вре- мена до сад. 3. Мудре изреке о чувању здравља. 4. Со (кујинска со), са сликом, од К. Б. 5. Из путничких белешака Ст. Коњовића (о Маџици). 6. Кањњена год- дост песма од Љ. В. 8. Дејње газдова- ње приповетка са села од М. Никшеви- ћа. 9. Мали брата песма са сликом, од О. 10. Искрице. 11. Шта је ново у Све- ту. 12. Сваштите. 13. Загонетке. 14 Ре- бруси. 15. Споменца са сликом. 16. До- бротвори младежи. 17. Решења ков. ско- кови. 18. „Годубов“ пиемоноша.

ГОДУБ излази једанпут месечно на ве- ликом табаку и евојој хартији са слика- ма а стаје годишње само 1 ф. или 2 1/2 динара. Уређује га Јован Благојевић ул. срп. више дев. школе Сомборске а изда- је Књижара Мил. Каракашевића у Сом- бору, којој се и претплата шаље. Лист се на веру не пише ником.

Још се могу добити сви бројеви од прошле и ове године.

Претплатни позив на једну

ПЕСМАРИЦУ

као умвожено дело

ИЗ РАТОВАЊА РУСИЈЕ ОД ОСБОБО- БЊЕ ХРИСТИЈАНА

која ће изнети 10 штампаних табака, а имаће 20 песама, у духу српске народне прете појазје олако епеване, како их весело српство уз гуследа пева. Бије у- крашена са сликом Петра Великог цара руског.

Цена јој је само 1 динар. Повез мек, али пишен; и имена ће се претплатника штампати.

Скупљачима се даје на % 20 у нату- ри, а књижарима се даје 30 на %. По- штарина моја.

Рок је претплате до идућ. ускреса ове год. а по том се спискови претплатника заједно са новцима шаљу амо у Београд штампарији задруге штампарских радни- ка, која уједно за послати јој новац јамчи.

10 Марта 1882

у Београду.

Милош Милосављевић

ПЕНЗ. КАЗИ. ОКР. ПОЖАР.

Огласи

КРЕСТ СА ШЕСТ РИПИ

да фино од дрвета изрезани позлаћени и са светитеља- ма измазаним има на продају.

1 Априла 1882 год.

у Београду

1—3 бр. 1000 Максим Протић

ЛОНЧАРСКА ТРГОВИНА

Поднесаших има поред особитог из- бора стакларског порцуланског и штајн- гудског посуђа и особити избор: серви- за асталских и уминајућих, сервица за беду и црну кафу и чај, сервица стакле- них за ракију, вино и пиво. Велики из- бор ваза за цвеће и разних фигура од стакла, порцулана и мермера. Огледала са лагираним, позитираним и позлаћеним рамом, од разне врсте, и величине по врло умереној цени.

Музикалне ћемалете (Егеде). и то: Виолине, Виоде, Виолончела и Басова од прости до најинији, сваковрсних жица и осталог прибора за исте. Флаут, еАл- монике Мелоден, Манџил и многе дру- ге мање за децу.

бр. 101 1—15 Браћа Каралешкић

Бес. Краа. повлашћена
Регулир фуруна за пуњење
и
Машинска — шпаржерска — фабрика
ЈОЗЕФА ВИКТОРИНА
Wien. IV., Grosse Neugasse Nr. 35.
Препоручује се за израду свију врста машинских шпар- херда као и енгел-франк. Машина за ражњење и Grillard и ка- еавска огњишта, и има на избор готових шпаржерда за прена- шање сас од гвожђа или са пахелом, као и чулене.
ПАТЕНТИРАНЕ — РЕГУЛИР ФУРУНЕ ЗА ПУЊЕЊЕ
са укусно изшараним фасоном и најбоље кон- струкције. — Ценовик бесплатно и франко Наручбине на провинције „реч Nachnahme.“
бр. 47 1—15

СВЕЖИНА, ДЕПОТА И ЗДРАВЉЕ
Eau de Toilette à l'OPORONAX
ED. PINAUD
Ова ивиршаљана и освежавајућа водица нарочито је за употребу ланом поку намењена
Она има неоцењиву вредност по здравље.
37, BOULEVARD DE STRASBOURG, PARIS.

ТРАЖИ СЕ КУПАЦ СА позво- њним условима за целу о- прему којом се сви за сваку кућу нужни артикли од гвожђа, као и потребне машине и алати за ви- хову израду израђују. Како је добавља- ње сировог материјала за Русију, Ау- стрију, Угарску, Србију, Румунију здраво одржано, а тај артикул у тим државама нов и с тога способан за повластицу, то би ово за стручњака или трговца би- ла добра прилика да оснује разгранану и пробитану фабричку радњу. Посебна питања нек се упуте:
бр. 49 Haasenstein & Wogler Stuttgart 1—1

МОЈ МУЖ Димитрије Сто- јановић, из села Дејана, среза власотинског окр. Нишког, кога је у другом рату као борца нестало, а зна се да није погинуо, — молим сваког пријате- ља коме буде што познато о њему да ми јави.
ЖЕНА ЊЕГОВА
Јована.
3—3

КУТА НОВА ЗИДАНА и ЗАСЕБНА на кошуу испод првог врата даје се под кирију. Обратити се.
Цвета Ј. Николића
бр. 99 1—3 у гл. 2 сокола бр. 19.

КУЉУ МОЈУ, ГДЕ ЈЕ ПРЕБЕ СЕ- дио мој зет г. Ранко Азимовић из- дајем под кирију од Турђена дана Ду- бровачка улица бр. 82.
Василија Вукомановића.
98 2—3

ЈЕДАН ИСПИТАНИ МОНТЕР тра- жи место за машинисту. Може се употребити при свакој машини. Пост-рестанто Палаца и у гостионици код „Жиронго нецца“.

ПЛАЦ НА НАЈЛЕПШЕМ МЕСТУ испод позоришта на кошуку, с два лица, између компни- ја г. Крете Томановића казације и г. Најдановића капетана, — овлашћен сам да продам у кратком року.
Београд
Мил. Стојковић
учитељ.

LA PULCHERINE EAU de VE- LAUTE води- ца за улепшавање лица. Она раетеру је нимало не повређујући кожу све цени боре с лица. Флаша стоји 5 франака по флаше 3 франка.
SAVON PULCHERINE комад 150 фра- нака Кутијца 4 франка.
EAU FEERIQUE Боја изврсна за косу и за браву. Флаша кошта 3-50 франака.
J. Lacouture, 29 Rue de Clinglan- court Paris.
У Београду код Јов. Дилбера Апотекара. 2—52

СТЕЧАЈ ЗА ГЛУМЦЕ
ПОЗОРИШНА УРАВПА МАРКА Суботића треба неколико извечба- ни жевских и мушки члаова; ко се осећа да је кадар одговорити захтевима, који се од глумца траже нека се понудом и условима најдуже до 1 Априла 1882 год. управи У ПАНЧЕВО јави.
Марко Суботић.
Бр. 46 2—3

ЧАСТ МИ ЈЕ У ПОНИЗНОСТИ ЈА- вити, како овдашњим поштованим муштеријама, тако и у унутрашњости Србије, а и на страни, да ку дуванску радњу мог покојног мужа постојећу овде у Београду под фирмом
МИЛАН С. МАРКОВИЋ
ДУВАНЦИЈА КОД „ПЛУТА“
и даље продужити под горњом фирмом у корист моје четворо нејаке деце а помоћу одређених старатеља.
Молим поштоване муштерије, прија- теле и познанике мог покојног мужа, да поверење своје поконе истој фирми, и у будуће, воје је уживала и за живота покојниковог, а ја ћу се трудити да их подицно задовољим, како са добрим ду- ваном, тако и са умереном ценом.
Покојни Милан донео је прошле го- дине из Турске сам собом, повећу партију особито доброг дувана. Са оваковим дуваном надам се, да ћу моћи том по- лизну одговорити а и поштоване потро- шаце са извршеном добротом дувана под- пуно задовољити.
За многобројну посету моли.
На Балговести 1882 год.
у Београду.
Живана СТЕПКА ПОЧ.
Милана С. Марковића
6. дуванције код „плута“.
97 2—3

Муж отац и деда
МИЈАЈЛО ТОМИЋ
ТРГОВАЦ ИЗ Г. МИЛАНОВЦА
на превелику тугу и жалост своје фамилије умро је 17 овога месеца. Ову прежалос- ну вест јављамо нашим срод- ницима, пријатељима и по- знаницима на страни, а уз ово најтоплије благодаримо свима редовима овл. станоп- ништва који знатним прису- ством при погребу ублажава- ваше нашу тугу.
ОГЛАШЕЊЕНИ
супрута Симова синови Лазар и Милан кћери Јелена, Драга, Со- фија Дара унучад Борка и Дра- жинир
1—3